

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกอยู่ในการแสวงบุญทางจิต ลูกต้องลืมนึกของร่างกายและโลกเก่านี้และกลับบ้าน จงอยู่ในการจดจำพ่อผู้เดียว
- คำถาม:** ลูกแต่ละคนควรถามสิ่งใดกับตนเองในฐานะที่เป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง
- คำตอบ:** เช่นที่พ่อ ในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง จะสังเกตสภาพของลูกแต่ละคนเพื่อดูว่าพวกเขาเป็นอย่างไรและมีประสบการณ์กับความสุขเหนือสัมผัสจากการที่ได้เข้าถึงพ่อแล้วหรือไม่ ท่านเองเดียวกันจงถามตนเองว่า ฉันคิดว่าตนเองเป็นผู้ที่โชคดีมากเพียงไร ฉันมีความสุขมากแค่ไหน ฉันได้รับสิทธิ์ในมรดกเต็มๆ ของตนเองจากพ่อหรือไม่ ฉันสร้างทายาทแล้วหรือยัง ฉันกลายเป็นดวงวิญญาณบุญจากการเผาบาปด้วยพลังโยคะแล้วหรือไม่
- เพลง:** โอ นักเดินทางในเวลากลางคืน อย่าได้เหนื่อยล้า! จุดหมายปลายทางแห่งรุ่งอรุณนั้นอยู่ไม่ไกลห่าง

โอม ซานติ ได้อธิบายให้แก่ลูกๆ แล้วว่า เช่นที่ดวงวิญญาณเป็นตัวของความสงบ ในท่านเองเดียวกัน ดวงวิญญาณสูงสุดก็ยังเป็นตัวของความสงบเช่นกัน ความหมายของ “โอม” ลูกอธิบายให้แก่ลูกแล้ว “โอม” หมายถึง นั่นคือ ดวงวิญญาณ และนี่คือร่างกายของฉัน ซานยาสซีพูดว่า พวกเขาเป็นธาดูบราห์ม พวกเขาคิดว่า ธาดูบราห์มเป็นพระเจ้า พวกเขาเรียกสิ่งสร้างว่า มายา พวกเขาพูดว่า นั่นเป็นความหมายของ “อหัม บราห์มาสมิ” (ฉันคือบราห์ม) แต่ทั้งหมดนั้นผิด สิ่งใดก็ตามที่ผู้คนทำ ทั้งหมดนั้นอยู่บนฐานของสิ่งที่พวกเขาเคยได้ยินได้ฟังมาจากมนุษย์ สิ่งใดที่ใครพูดหรือไม่ว่าระบบใดก็ตามที่บางคนได้สร้างขึ้นมา พวกเขาทั้งหมดเริ่มทำตามสิ่งนั้น แล้วชื่อของบุคคลนั้นก็ได้รับการยกย่อง สิ่งนั้นยังถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน เวลาที่พ่อพูดว่า โอ นักเดินทางเอ๋ย ลูกกำลังเดินทางไปทีใดเล่า ไปยังดินแดนสูงสุด นี่คือการแสวงบุญทางจิตสำหรับดวงวิญญาณ นี่คือการแสวงบุญสำหรับดวงวิญญาณเพื่อที่จะกลับบ้าน ผู้นำทางจึงมีความจำเป็นอย่างแน่นอนเมื่อบางคนมาจากต่างประเทศ มัคคุเทศก์จะถูกแต่งตั้งขึ้นมาเพื่อแสดงให้เห็นสถานที่สำคัญต่างๆ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดยังถูกเรียกว่ามัคคุเทศก์เช่นกัน เหมือนกับที่มัคคุเทศก์นำทางลูกไปในการจาริกแสวงบุญ พ่อพูดว่า ลูกๆ เวลาที่พ่อมาเพื่อพาลูกๆ กลับบ้าน นี่เป็นการแสวงบุญชิ้นหนึ่งจริงๆ! ผู้ทำบักดีทำการกราบไหว้บูชาเพื่อสิ่งนี้เป็นเวลาถึงครึ่งวจุจร พวกเขาพูดว่า ได้โปรดมาและพาเราไปสู่ดินแดนสูงสุดของพวกเราด้วยเถิด มีการแสวงบุญทางกายมากมายหลายประเภท มีมัคคุเทศก์ทางกายจำนวนมากมายเหลือเกิน ในขณะที่มีมัคคุเทศก์ทางจิตเพียงผู้เดียวเท่านั้น พวกเขาได้แสดงให้เห็นกองทัพนับพันและกองทัพซัคติ นี่ไม่ใช่เรื่องของสงคราม พ่อหนึ่งอยู่ที่นั่นและพูดว่า โอ ลูกๆ ที่แสนหวาน! ก่อนอื่น ต้องมีศรัทธาว่า ท่านเป็นพ่อของเราอย่างแท้จริง สติปัญญาของลูกควรติดต่อกับพ่อในโยคะ บาบามาเพื่อพาเรากลับไป ที่นี้เป็นดินแดนของความทุกข์ โลกที่ไม่บริสุทธิ์ นรก มีชื่อว่า “นรก” มีคำกล่าวว่า จากไปสู่ดินแดนแห่งสวรรค์แน่นอนว่านี่เป็นเรื่องใหม่ ผู้คนไม่รู้สิ่งใด เพียงแต่พูดถึงสิ่งนั้น พวกเขาพูดถึงขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดำเนินมาอย่างต่อเนื่อง “ผู้นั้นผู้นี้หลอมเข้าไปในแสง” นั่นคือ ดวงวิญญาณนั้นได้กลายเป็นพระเจ้า! พวกเขาไม่รู้ว่านี้คือละครและดวงวิญญาณเป็นอมตะ บทบาท 84 ชาติเกิดถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย บทบาทยังถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณสูงสุดเช่นกัน นี่คือการมหัศจรรย์ของละคร ลูกๆ นักแสดงมีบทบาทที่ใหญ่กว่าบทบาทของพระเจ้า ท่านคือ ผู้สร้างและผู้กำกับ ลูกๆ ผู้ที่จะกลายเป็นเทพ มีบทบาทที่ใหญ่โตที่สุด บทบาทของลูกดำเนินมาตั้งแต่ตอนต้นถึงตอนจบ พ่อไม่มีบทบาทในยุคทองและยุคเงิน บาบามาไม่ต้องทำสิ่งใดที่นั่น เวลาที่พ่อทำงานรับใช้มากมาย พ่อต้องเอาใจลูกๆ และผู้ทำบักดีด้วย เมื่อผู้ทำบักดีมีนิมิตของพระเจ้า พวกเขาคิดว่า ตนได้เข้าถึงพระเจ้าแล้ว ผู้ทำบักดีมีชื่อเสียงอย่างยิ่ง นั่นคือ มีสร้อยประคำของผู้ทำบักดี ในขณะที่ นี่คือสร้อยประคำของรูตรา ไม่มีบักดีอยู่ในสร้อยประคำแห่งความรู้ ผู้ที่อยู่ในหนทางของความรู้จะซึมซับความรู้ที่ได้รับจากมหาสมุทรแห่งความรู้ และยังยกระดับผู้ทำบักดีอีกด้วย แล้วสร้อยประคำของรูตราก็ถูกสร้างขึ้นมาจากพวกเขา ลูกๆ เข้าใจว่า เวลาที่ลูกอยู่ในการแสวงบุญทางจิต ขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัว ลูกต้องเพิ่มพูนการจดจำระลึกถึง สิ่งนั้นแสนหวานเหลือเกิน พ่อยังเป็นผู้สร้างด้วยเช่นกัน ท่านสร้างลูกๆ ท่านสร้างสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา ลูกทุกคนพูดว่า ลูกคือลูกๆ ของซีพาบามา แล้วท่านก็ให้คำสั่งที่สำคัญว่า มานมานะภาพ! พ่อมาเพื่อสอนลูก พ่อสอนราชาโยคะนี้ให้แก่ลูกๆ เหมือนเมื่อ 5,000 ปีที่แล้วเช่นกัน พ่อกำลังพูดกับลูกๆ ดวงวิญญาณที่ไร้ตัวตน ลูกรับการคำจูนจากอวัยวะของตนเอง ในขณะที่พ่อรับการคำจูนจากอวัยวะของผู้นี้ เวลาที่ลูกต้องกลับบ้าน เหตุนี้เองลูกจึงต้องลืมนึกโลกเก่านี้ นี่คือการสละละทิ้ง ก่อนอื่น จงมีศรัทธาว่า ลูกคือ ดวงวิญญาณ ไม่ใช่ร่างกาย จงลืมนึกของร่างกายแล้ว

ทั้งโลกเท่านั้น พ่อได้มาเพื่อพาลูกกลับไป ดังนั้น จงทำตามศรัทธาของพ่อ จงลืมหืมตาและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมด จดจำพ่อผู้เดียว ลูกไม่อาจรับอาณาจักรได้โดยไม่ทำความเพียรพยายาม ลูกต้องกลายเป็นนายของโลก เวลานั้นลูกกำลังได้รับความรู้ที่พ่อมีอยู่ภายใน ทุกสิ่งได้ถูกอธิบายให้แก่ลูกๆ ทั้งสาระสำคัญและรายละเอียด ต้นไม้ที่ใหญ่โตโผล่ออกมาจากเมล็ด หากลูกเข้าไปสู่รายละเอียดของต้นไม้ก็จะมีการขยายความอย่างมากมาย พ่อพูดว่า เวลานั้น จงลืมหืมตาเท่านั้น เวลานั้น จงจดจำพ่ออย่างต่อเนื่อง พระเจ้าพูดว่า พ่อสอนราชาโยคะและให้ความรู้เกี่ยวกับสิ่งสร้างแก่ลูกๆ การรู้ว่า พ่อสร้างสิ่งสร้างนี้ขึ้นมาอย่างไรและสิ่งสร้างนี้เติบโตอย่างไร คือ การเข้าใจละคร มนุษย์เท่านั้นที่รู้อะไร พระเจ้าสอนมนุษย์เท่านั้น กิตะ คือสิ่งหลัก กิตะได้รับการสรรเสริญ คำว่า “พระเจ้าพูด” ได้กล่าวไว้ในกิตะ ไม่ใช่ว่าพระเจ้าวิสาพูด พวกเขาพูดว่า พระเจ้ากฤษณะพูดกิตะและวิสาเขียนสิ่งนั้นลงไป อย่างไรก็ตาม สิ่งนั้นถูกเขียนขึ้นมาในภายหลัง หากลูกเขียนขึ้นมาในเวลาปัจจุบัน สิ่งนั้นจะถูกทำลาย บางทีลูกอาจจะทำกิตะขึ้นมาสองพันถึงสี่พันเล่ม กิตะเหล่านั้นมีจำนวนนับแสนนับล้าน กระนั้นก็ตามคัมภีร์เล่มเดิมนั้นจะปรากฏขึ้นมาแล้วก็จะถูกทำลาย คำพูดใดก็ตามที่ได้ถูกเขียนไว้ในกิตะจะปรากฏซ้ำอีกครั้งหนึ่ง สิ่งนั้นถูกกำหนดไว้ในละคร คัมภีร์ถูกเขียนไว้ในเวลาใดก็ตาม แน่หน่อนว่าการเขียนคัมภีร์นั้นก็จะเกิดขึ้นในเวลาเดียวกันอีกครั้งหนึ่ง คนเดียวกันนั้นกำลังจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ พระราชวังเดียวกันนั้นจะถูกสร้างขึ้นอีกครั้งเช่นกัน เวลานั้นบาบาให้ความรู้เกี่ยวกับต้นกัลปะนี้และละครแก่ลูกๆ พ่อพูดว่า พ่อพบกับลูกๆ เวลานั้นและพ่อจะพบกับลูกๆ ทุกวงจรรอบอย่างต่อเนื่อง ได้เขียนไว้อีกด้วยว่า พระเจ้าพูด พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก พระเจ้าสร้างโลกใหม่ ดังนั้นแน่อนว่า ท่านจะทำให้ลูกกลายเป็นราชา ท่านจะไม่ทำให้ลูกเป็นราชาของยุคทองแดง พ่อพูดว่า ทุกวงจรรอบมาในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น มัคคุเทศก์จะอยู่กับลูกจนถึงเวลาสุดท้าย เมื่อครูเสียชีวิต บัลลังก์ของเขาก็ยังดำเนินต่อไป พ่อพูดว่า พ่อต้องพาลูกทุกคนกลับบ้าน พ่อมาในเวลาที่ต้องแมนยาของตนเอง ไม่มีใครอื่นอธิบายสิ่งเหล่านี้ได้ คำว่า “มานมานะภาฟ” ยังถูกกล่าวไว้ในกิตะตอนเริ่มต้นและตอนสุดท้ายเช่นกัน พ่อพูดว่า จดจำพ่อ! พ่อจะทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก เหมือนกับลักษมีและนารายณ์ พ่อจะทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา แล้วลูกก็จะใช้ชาติเกิดในสุริยวงศ์และจันทร์ราวศ์ เวลานั้นลูกอยู่ในยุคเหล็กและพ่อกำลังพาลูกออกจากยุคเหล็กไปสู่ยุคทอง พ่อมาและทำการก่อตั้งทุกวงจรร พ่อมาเวลานี้เท่านั้น พ่อเองยังถูกผูกไว้ในละครด้วยเช่นกัน ท่านเฝ้าสังเกตสภาพของแต่ละคนเช่นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง เพื่อจะดูว่าสภาพของลูกเป็นเช่นไร เมื่อได้พบพ่อที่ไร้อัดจำกัด ลูกมีประสบการณ์ในความสุขเหนือสัมผัสหรือไม่ ลูกแต่ละคนถามหัวใจตนเองได้ว่า ฉันคิดว่าตนเองเป็นผู้ที่โชคดีมากเพียงใด เมื่อมาเป็นลูกของพ่อแล้ว ฉันได้รับสิทธิในมรดกอย่างเต็มที่ของตนเองจากพ่อหรือยัง ไม่ใช่ว่าบาบาจะทำให้ทุกคนกลายเป็นลักษมีหรือนารายณ์ นี่คือการศึกษาระดับสูงเกี่ยวกับว่าแต่ละคนทำความเพียรพยายามมากเพียงไร เมื่อลูกศึกษาที่โรงเรียน ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ลูกรู้ว่า พ่อมาแล้วและกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกๆ อย่างแท้จริงเช่นที่ท่านเคยทำเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว พระเจ้าพูดว่า พ่อเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ให้กลายเป็นเทพที่บริสุทธิ์ พระเจ้ากำลังสอนลูก ดังนั้นแน่อนว่าท่านจะทำให้ลูกเป็นเทวาและเทวี เช่นที่นักกฎหมายจะทำให้ผู้อื่นกลายเป็นนักกฎหมาย ในหนทางบักตีพวกเขาพูดถึงเทวาและเทวี แต่ในความเป็นจริงแล้ว พวกเขาคือเทพ พวกเขาพูดถึงศาสนาเทพดั้งเดิมอันเป็นนิรันดร์ ลูกรู้ว่า พ่อมาและสอนลูกอย่างไร ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์หลักอยู่ในสติปัญญา ลูกต้องคงงจักรในสติปัญญา ขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัว จงอยู่อย่างบริสุทธิ์ หากลูกไม่กลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ได้อย่างไรเล่า ไม่มีใครอื่นที่จะเข้าใจความลับของละคร พ่อสั่งให้ทำภาพเหล่านี้ ฯลฯ ขึ้นมา บาบาไม่ใช่ศิลปิน ไม่มีใครอื่นทำภาพเหล่านี้ขึ้นมาได้ เหล่านี้คือแผน ที่ คือ ต้นไม้และเมล็ดของมันอยู่เหนือขึ้นไป จักอดัมบากำลังนั่งอยู่ใต้ต้นกัลปะและเธอเต็มเต็มความปรารถนาที่จะมีความสุขให้กับทุกคน ในยุคทองไม่มีเรื่องของความทุกข์ ลูกจะพูดว่า ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลกใหม่ “พระเจ้าไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ” ชาวซิกข์ร้องเพลงสรรเสริญนี้ให้กับท่าน เหล่าเทพเคยเป็นนายของสวรรค์ พวกเขาได้ถูกเปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่นและเวลานี้จะปรากฏตัวขึ้นมาอยู่เรื่อยๆ ก่อนหน้านั้น เราเองเคยเขียนว่า เราเป็นของศาสนาฮินดู เวลานั้นเราพูดว่า เราเป็นของศาสนาเบรห์มิน แม้ว่าเราเขียนว่า เราเป็นของศาสนาเบรห์มิน ผู้คนเหล่านั้นก็ยังคงใจว่าเราเป็นฮินดู เพราะพวกเขาไม่มีข้อสำหรับศาสนาเบรห์มิน ถึงแม้ว่าเราเขียนว่าเป็นเทพ พวกเขา ก็จะเปลี่ยนสิ่งนั้น แล้วใส่ลงไปในช่องฮินดู เพราะชื่อของเบรห์มินและเทพหายไปแล้ว ลูกๆ รู้ว่า เวลานั้นลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อจะกลายเป็นเทพ ที่นั่น เครื่องแต่งกายของทุกคนทั้งราชา ราชนี และประชากรเป็นเหมือนกับของลักษมีและนารายณ์ เครื่องแต่งกายสีทองเป็นเครื่องแต่งกายของสุริยวงศ์ในยุคทอง ต่อมาในยุคเงินอาณาจักรของราม พวกเขาจะมีเครื่องแต่งกายที่แตกต่างไปและขนบธรรมเนียมประเพณีของพวกเขาก็ยังแตกต่างด้วย กฤษณะถูกแสดงให้เห็นในเครื่องแต่งกายสีทองเสมอ ดังนั้น เวลานั้นจึงมีศรัทธาว่า พ่อกำลังให้มรดกแห่งสวรรค์ของลูกแก่ลูกๆ ดินแดนแห่งความตายนี้กำลังจะถึงจุดจบ เมื่อลูกจดจำพ่ออยู่เสมออย่างต่อเนื่อง ลูกจะกลายเป็นผู้ที่ไร้กิเลสอย่างสิ้นเชิง บาปของลูกจะถูกขจัดทิ้งด้วยพลังโยคะนั้นอย่างต่อเนื่อง แล้วลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ ลูกกำลังอุทิศตนเองให้กับพ่อ ลูกกำลังทำบุญและด้วยการจดจำระลึกถึง ลูกดวงวิญญาณจะกลับมา

วิสุทธิอยู่เรื่อย ๆ สิ่งนี้ง่ายดายอย่างยิ่งที่จะอธิบายให้แก่ใครก็ตามว่า คุณเคยได้ยินคำพูดของพระเจ้าไหม ท่านเป็นพ่อผู้ก่อตั้งสวรรค์ จงจดจำพ่อและมรดก ถ้าลูกต้องการเป็นจักรพรรดิ จงบอกบาบาว่า ลูกสร้างประชากรจำนวนมากเท่าใดแล้ว หลายคนเขียนว่า ผู้นั้นผู้นี้ให้ดริชตีแก่พวกเขา ลูกศรของบุคคลเหล่านั้นยังถูกพวกเขา ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อสร้างประชากรและทายาท เป็นเรื่องง่ายมากที่จะสร้างประชากร แต่ใครเล่าจะนั่งอยู่บนบัลลังก์ พวกเขาเองก็ต้องถูกสร้างขึ้นมาจากการทำความเพียรพยายามของลูก ลูกต้องเป็นผู้เอาชนะมายาและชนะโลก ผู้ที่พ่ายแพ้มายาจะพ่ายแพ้ทุกสิ่ง จงรับพลังจากพ่อ! ลูกต้องทำความเพียรพยายามนี้ หากลูกสับสนเกี่ยวกับสิ่งใด ให้เฝ้าแต่ถามพ่อ พ่อกำลังสอนลูก ดังนั้นลูกจึงไม่ควรสงสัยเกี่ยวกับสิ่งนั้น พายุมากมายของความคิดหลายอย่างจะเกิดขึ้นและจะพยายามตัดโยคะสติปัญญาของลูก พายุจะมาและมายาจะคุกคามลูกอย่างมาก แล้วลูกก็จะพูดว่า ฉันสับสน ความเจ็บป่วยที่ลูกไม่เคยมีมาก่อนหน้านี้ก็ยังคงเกิดขึ้นในเวลานี้อีกด้วย อุปสรรคมากมายจะมา แต่ลูกต้องไม่อ่อนแอในเรื่องนี้อะชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากบิดา และมารดาที่ สุดแสนหวาน พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงอยู่ในการแสวงบุญทางจิตขั้นหนึ่งที่พ่อได้สอนลูกๆ ลืมทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูกด้วยการทำตามศรัทธา
2. อย่าอ่อนแอหรือมีสติปัญญาที่เต็มไปด้วยความสงสัยเพราะพายุของมายา อย่าสับสนกับเรื่องใดๆ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจที่กลับมาทรงพลังจากที่เคยอ่อนแอด้วยการตระหนักรู้
พื้นฐานของมนุษยชาติในชีวิตรมนุษย์ คือ ดวงวิญญาณ นั่นเป็นดวงวิญญาณชนิดใด นั่นเป็นอะไร ถ้าลูก
ตระหนักรู้สิ่งนี้ แล้วความสงบก็จะกลายเป็นศาสนาของลูก นั่นคือ ดวงวิญญาณที่สูงส่ง ลูกของผู้ทรง
อำนาจ การตระหนักรู้นี้จะทำให้ลูกกลับมามีพลังจากที่อ่อนแอ ดวงวิญญาณที่ทรงพลังหรือดวงวิญญาณที่
เป็นนายผู้ทรงอำนาจเช่นนั้นจะทำได้ตามต้องการ พวกเขาทำได้ก็อย่างที่ความต้องการได้ในทางปฏิบัติ

คติพจน์:   ผู้ที่เป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ด้วยจิตใจนั้นจะไม่เคยพึงพิงอยู่กับความคิดของตนเอง

*** โอม ขานติ ***